

det Omraade, hvorpaa en ny Mynt skal kurses, ikke bliver altsom lilla. Det Princip, der er fastslaaet her i denne Myntkonvention, er, at Guld skal være Grundlag for det fælles Myntsystem, med Benyttelse af Sølv og ringere Metal til Skillemynt. Det medfører altid adskillige Ulemper at gaa over fra et System til et andet, og der kunde jo være Spørgsmaal om, hvorvidt det allerede er nødvendigt nu at bestemme sig til at antage Guld-Myntfoden. Efter som Forholdene imidlertid have udviklet sig i Europa, og navnlig efterat man i Tydskland, vort Naboland, har bestemt at ville indføre Guldmyntfoden — og man er jo allerede i fuld Gang dermed —, kunde det let hændes sig, at et saa lille Land som Danmark kunde lide væsentlig ved ikke i Tide at gaa ind paa det samme System. Det lader sig ikke nøje beregne, hvilken Indflydelse det kunde faae paa Pengeforholdene og paa alle vore Værdier, isald man bibeholdt Sølv-Myntfoden. Det har derfor været nødvendigt at tage under Overveielse, om det ikke skulde være hensigtsmæssigt at indføre Guld-Myntfoden. Der er for Diebliffet i Europa kun saa Lande tilbage, hvor man har Sølv-Myntfod, nemlig de skandinaviske Lande, Holland, hvor man dog vistnok er betænkt paa at indføre Guld-Myntfoden, og tilbøls Rusland. Hvad der først maatte afgjøres, var, hvilket System Danmark skulde antage, og hvis der i andre Stater havde været etableret noget samligt System, om hvilket man kunde vente, at det vilde blive universelt, havde det maaske været rimeligt, at Danmark havde sluttet sig til et saadant System; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det i det Hele taget medfører overordentlig store Ulemper og Besværigheder for Befolkningen at komme ind i et nyt og fremmed Pengeforhold. Følske Værdibegreber, som have dannet sig saa at sige igjennem deres hele Levetid, forstyrres, naar der indføres nye Pengeforter og en ny Beregning. Det er netop Befolkningen i dens Helhed, som vilde komme til at lide ved, at man f. Ex. sluttede sig til det franske eller engelske Guldsystem, og det er et meget væsentligt Gode at kunne blive staaende ved de Beregninger, som man tidligere har vænnet sig til, og at Overgangen fra det ene System til det andet bliver saa lempelig som muligt. Det er ogsaa derfor, at man navnlig har fæstet Opmærksomheden paa Sverige og Norge, der have et Pengeystem, der i alt Fald ligner vort meget, og ved nogle smaa Lempelser er man istand til at kunne beholde den samme Værdi, som en Del af de Mynter, der allerede eksisterer, har. Det er jo ganske sikkert en meget stor Fordel, det

er jo et Gode, at Omraadet er saa stort som muligt, og da der ikke er noget System, der har nogen Udsigt til at blive universelt, tror jeg, det er et meget stort Gode, at man er kommen til det Resultat, at man i de tre Riger er bleven enig om den Mynt, der netop skal indføres. Det er jo nemlig Kronen, der vil svare til en halv Rigsdaler dansk og til en Daler svensk. Det vil sige, det er Enheden, og tyve Kroner og ti Kroner blive Guldmynterne. At vor nuværende Skillemynt ikke saa ganske passer til den nye Inddeling, er ganske vist en Ulempe; men den er dog ikke større, end at man kan haabe, at Befolkningen efterhaanden vil vænne sig dertil. Jeg skal imidlertid ikke opholde det ærede Thing med flere Bemærkninger, saa meget mindre, som jeg kun kan anbefale, at man gaar ind paa det Forslag, der foreligger. Jeg anser det ogsaa for et væsentligt Gode, at der ved Tillæg i denne Konvention er givet de forskellige Regjeringer Myndighed til at paatage sig en videregaaende Indverplingspligt end den, der er fastsat i §§ 10 og 11, der gaa ud paa, at de forskellige Rigers Finantsbestyrelser skulle være forpligtede til at erstatte Regjeringerne i de andre Lande det Skid paa Guldmynterne, der overstiger 2 pCt. Jeg skal saaledes i det Hele tillade mig at anbefale Forslaget til en Myntkonvention til det ærede Things Belvilie.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indfaldtes til Fredag Middag Kl. 12.

Formanden: Dagsordenen er herved udtomt.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Fredag, Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Loven af 8de Marts 1856 om Tilveiebringelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Beskaffenhed.